

XXXVIII Certamen Literari

Benvolgut jo

XALOC

22/04/2024

2024

XALOC

En les pàgines d'aquest recull poètic s'obre un univers íntim i profund, teixit amb els delicats fils dels sentiments més secrets i les reflexions més subtils de l'ànima. Cada poema és com una finestra que esdevé mirall, capturant instants efímers d'emoció i pensament, convidant-nos a explorar els recòndits racons de la nostra pròpia existència. Amb una ploma que dansa entre la melangia i l'esperança, els joves autors ens guien per un viatge poètic a través dels laberints de l'amor, la pèrdua, la bellesa i la fugacitat del temps. Entre les paraules, descobrim la força de la vulnerabilitat i la riquesa de la contemplació silenciosa, un punt de trobada entre la nostra essència i el misteri del món. En aquest recull, el lector és convidat a abraçar la poesia com una forma d'exploració i reconeixement de la pròpia humanitat, trobant-hi eco dels seus propis anhels i angoixes, i trobant, alhora, consol i inspiració en la bellesa intemporal de les paraules.

Cartell guanyador del XXXVIII Certamen Literari

Jun Jun Villegas Rivera
4t d'ESO

*Poesia
Catalana*

à

Per una il·lusió

Avui tinc una il·lusió,
una il·lusió que m'omple.
I com que aquesta il·lusió és meva,
N'escriré un poema.

Per totes les coses que m'han passat,
per totes les dolentes que he superat,
per totes les bones que he gaudit
i per totes aquelles que m'estan esperant.

Pel futur que ningú no coneix,
com l'aspecte d'un nat que neix.
I com el futur no el sé ni jo mateix,
Esperaré les coses que tothom mereix.

I com que tinc una il·lusió,
n'he escrit aquest poema,
i si no és una il·lusió
aquest serà el meu lema.

Marcos López Pérez
4t ESO
Tercer Premi

Guerrer

Tan omès, tan lluitador,
Tan valent, tan petitó.
Aquesta és la seva història.

De xiquet creixia com la resta,
Fins que començar la primera guerra.
Tothom hi aportava i hi posava el seu
granet,
Ell, en canvi, no podia i passaren d'ell.

Quan semblava haver acabat
i tots estaven relaxats,
esclatà la segona
amb el doble de potència i ràbia.

Igual com a la primera,
El món s'hi va sumar.
Igual com a la primera
Ell va veure i va callar.

Amb el temps va aprendre,
Va aprendre a les situacions controlar.
Ara és un important sergent
capaç d'afrontar qualsevol adversitat.

Carlos Franco Durán
4t ESO
Segon Premi

Reconciliació

Tancat i solitari,
Dins les muralles del meu cor em trobo.
No puc ser alliberat,
Necessito una mà amiga.
Sensació d'ofec en el meu pit,
que impedeixes la confessió.
Aire pur que refresca
bufega al meu auxili.

Una nafra amb mi habita,
Dolor amarg que no s'èsfuma.
Petó de boca coneguda
Que altera els sentits, vine!

Ja soc lliure de la meva propia presó,
Sento perquè m'han sentit,
Miro perquè m'han mirat,
Serveixo perquè m'han servit,
Però estimo perquè ja no tinc límits.

Santiago Victoria Soriano
4t ESO
Primer Premi

Pensaments infinits

A les fosques de la nit
Penso sempre, no puc dormir.
Onades de sentiments
preguntes sobre descobriments
jo un pidolaire del temps
un perdut almoiner
cercant dubtes del saber
Interrogants latents

Me'n vaig dictant poemes cantant
Soc un boig enamorat
Passejo filosofant
Soc un pobre malaurat
No deixo de pensar
Respostes del passat
¿què hi ha en el més enllà?

Segueixo escrivint, la melodia em guia,
boig enamorat de la vida,
vagant pel camí de la filosofia,
amb dubtes que el saber il·lumina.

David Madueño Landh
1r Batxillerat
Tercer Premi

No puc ser feliç

En un món ple de somnis incerts,
on sempre vaig només que en busca
d'alguna cosa intangible, un desig dispers,
un buit que en el meu interior murmura.

Com un colom perdut sense rumb ni destí,
els somnis floten com núvols sense forma,
recorro el món sense anar per cap camí,
esperant trobar l'essència que transforma.

Pot ser que el tresor estigui aquí,
Pot ser que cada pas sigui un avanç,
Pot ser que no busqui fora i miri dins,
i finalment trobi la clau per ser feliç.

Yao Jiang
1r Batxillerat
Segon Premi

Pa de pessic

Oh dolça criatura de camp,
que vens d'on no es coneix el mal,
allà on tot dolor s'acaba amb una olor,
no em permetis conèixer-te.

Si la teva pell no fos una làmina d'or,
jo no patiria cap amargor.
Si els teus ossos no fossin esponges de passió,
jo no tindria cap il·lusió.

Ara que ets davant meu,
brillant com supernova aïllada,
ets la reina dels meus somnis.
T'adoro, t'estimo. Ja ets nebulosa.

Ara la teva pell no és més que escates.
Els teus ossos, conjunt de records perduts.
I jo què soc ara?
Potser patiment i llàgrimes i plors.

Com la mort arriba, tu t'acabes.
Tots ho sabem, però no ho volem.
La vida és única com tu, te'n vas i no tornes,
ets finit en una terra d'infinits.

David Peñalver Cardona
1r Batxillerat
Primer Premi

Carta a l'ànima

Benvolgut jo, en la tèbia abraçada de la memòria,
on les ombres del passat es converteixen en història.
Amb la ploma del temps, escric aquesta carta,
una oda a l'ànima, al teu propi art.

Oh, estimat jo, com un llum que titil·la,
en la foscor dels dubtes, la vida s'entrellaça.
Amb cada pas, amb cada errada,
t'animo a abraçar la teva pròpia jornada.

Benvolgut jo, en aquest viatge efímer,
on el cor és l'arquitecte del teu ésser.
No oblidis la força que portes dins teu,
com un riu inabastable, com un foc que no es veu.

Oh, jo estimat, amb els somnis com estels,
segueix-los amb ulls brillants com aquells diamants.
Deixa que la nit et mostri el seu misteri,
i que el sol et desperti amb un nou esperit.

Benvolgut jo, amb les ferides com tatuatges,
marca de les batalles, de les visites a pagesos.
Que cada cicatriu sigui un testimoni,
de la teva força, del teu propi coratge.

Oh, estimat jo, en el ballet de les emocions,
balla amb gràcia, acceptant les transformacions.
Amb la música de la vida com a companya,
que la dansa et porti cap a la teva pròpia bonança.

Benvolgut jo, amb l'amor com a guia,
en aquest viatge incert, en la gran simfonia.
Recorda sempre, estimat meu ser,
que ets l'autor, el protagonista, el poeta a fer.

Álvaro Juárez Juan
2n Batxillerat
Tercer Premi

Adeu-Siau

Ja fa temps que soc aquí,
no recordo quan hi porto,
el meu moment ha arribat,
és l'hora de dir adeu.

M'he fet vell massa de pressa,
porto un temps malalt,
no crec que aguantí gaire més,
és l'hora de dir adeu.

Un campanar anuncia el final,
les ruïnes s'han exalçat,
la pell se m'ha esquerdat,
és l'hora de dir adeu.

La meva hora ja arribat,
vull donar el meu agraïment
a tota la gent que m'ha estimat,
als altres adeu-siau.

Isaac de la Torre García
2n Batxillerat
Segon Premi

L'oasi perdut

Només queda el socarrat de l'arròs,
les gavines comencen a voletejar mentre
l'avi demana l'última tassa d'herbes.
Moure's és de valents.

Una suau brisa marina em fa pessigolles.
La xiscladissa de la cuina s'ha acabat i,
a l'horitzó, veig la tornada dels velers blavencs.
La llum del sol reflectida al mar em commou.

Els pares em diuen que és hora d'anar-se'n,
però em sento estabornit, no vull i tinc por.
Por de no poder sentir mai més aquesta sensació,
sensació d'una eternitat memorable.

Tot això són esclertes d'un record gravat.
Ara, el restaurant és tancat,
i la mar ha perdut aquell blau infinit.
Blanes és ara un paratge desconegut.

De totes maneres, reviure-ho em reconforta,
i dona pau a la meva ànima.
Encara sento el murmuri de les onades en trencar-se,
per sempre el meu oasi perdut.

Daniel Sabat Renedo
2n Batxillerat
Primer Premi

*Poesía
Castellana*

á

Les admiro

Les admiro,
cuando me miro,
yo, les admiro.
Veo todo lo que tienen
y pienso en todo lo que no tengo,
pienso en qué podía haber sido
me arrepiento y les admiro.

Veo el futuro,
y todo es depresión.
Recuerdo el pasado,
y era diversión.
Jugaba, cantaba y corría
y ahora trabajo, estudio y no salgo de día.

Cuando me miran,
ellos, me admiran.
Ven todo lo que tengo
y piensan en todo lo que no tienen.
Piensan en qué podían haber sido
pero no se arrepienten y les admiro.

Leonardo Sun
4t ESO
Tercer Premi

Expresión

En el océano de mis lágrimas,
navega un barco de dolor.
Entre los gritos y murmullos,
la luz se apaga,
dejándome en la penumbra interior.

¿Qué podría hacer yo,
para dejar de ser yo?
Familias y amigos,
¿dónde os escondéis?

Un árbol desnudo y solitario,
siente el peso del frío,
la soledad se cierne,
como un manto helado.

Una cuerda me ata,
sofocando mis palabras,
una voz en mi mente me vacila:
¡ya no puedes más!

Soy una roca blanda,
incapaz de expresar mi tormento,
mejor silenciar mis labios,
en este mundo sin aliento.

Jun Jun Villegas Rivera
4t ESO
Segon Premi

Mi vela

Dime qué es esto que siento tan dentro
cómo fósforo la roja mejilla
y el beso tanpreciado, la cerilla.
La mecha consume el primer intento.

Dime ¿por qué ahora lo siento menos?
¿Será que las nuevas manos de nieve
al ascua odisea han vuelto leve?
La mecha consume el segundo intento.

Cual ave Fénix el amor renace.
¿Acaso el fuego todavía espera?
No sé, pero la esperanza aún yace.

Cuanto más amo, se gasta más cera
La vela se ahoga si fuego se hace
Cuanto más pienso, más grande la espera.

Èrik Redondo Castellà
4t ESO
Primer Premi

Querido yo

Querido yo, en este rincón del pensamiento,
donde las palabras son versos de mi ser,
te contemplo como una sombra en el viento,
una figura mía, un eco de mi propio ser.
Eres mi reflejo en el espejo del tiempo,
un sueño tejido en las telas del espacio,
en cada risa, en cada paso lento,
mi compañero fiel, en este vasto abrazo.
Querido yo, en tu mirada encuentro calma,
como la brisa suave acariciando el mar,
eres la melodía que el corazón entona,
en el silencio, donde sueños van a bailar.
A través de los días, en este viaje incierto,
contemplamos juntos la danza del destino,
con cada desafío, con cada acierto,
te abrazo fuerte, en este abrazo divino.
Querido yo, eres el capitán de mi nave,
navegando mares de anhelos y temores,
en tus manos, la pluma que el destino grave,
escribes la historia de nuestros amores.
Así, entre letras y suspiros, te confieso,
Querido yo, en este poema sincero,
eres mi confidente, mi abrigo, mi proceso,
en el escenario de la vida, el primero.
Querido yo, en este diálogo silente,
somos uno, en la danza de la existencia,
en cada latido, en cada paso presente,
unidos por la eterna esencia de nuestra conciencia.

Gerard Bladé Casas
1r Batxillerat
Tercer Premi

Cicatrices de esperanza

Los días eran tristes, malditos, desdichados,
Las noches eran largas, duraderas, eternas,
Los pensamientos eran crueles, viles, dolorosos,
Y las acciones, oh las acciones, tan injustas como espinas en un jardín de rosas
Lacerando el alma, marcándola con duras heridas.

Pobre niño, aquel que por amores pensó que moriría,
Aquel que encerró su corazón dañado, buscando protegerlo,
Aquel que, aunque vivía, murió en alma,
Aquel que era miserable por las desilusiones que lo maltrataban a su cruel paso,
Aquel que ya no creía en el amor.

Ya maduro, bañó en oro sus heridas y secó sus lágrimas,
Renovado, fuerte, valiente, queriendo abrirse,
Aunque, en su cabeza, en su mente, en su alma,
Los recuerdos eran pesantes y las vivencias, acechantes,
Pues el niño no olvidaba los días malditos ni las noches eternas.

Hugo Franganillo de la Herrán
1r Batxillerat
Segon Premi

Eras yo

Yo he sido tú,
tú serás yo,
y en algún momento,
nosotros seremos él.

Es triste,
no me debes ni reconocer,
te diría que soy tú,
pero no me creerías,
te diría que fui como tú,
pero solo te reirías,
intentaría acordarme de algo,
pero tampoco lo conseguiría.

Estaríamos en una mesa,
tú y yo,
dos desconocidos
que ya se han conocido,
dos distintos
que son iguales,
tú y yo,
yo y tú,
polos opuestos
jamás separados.

Un día te mirarás,
y recordarás,
recordarás a alguien,
a alguien que no conoces
pero que reconoces,
soy yo, soy tú,
nunca me fui.

Pol Taboada Viñals
1r Batxillerat
Primer Premi

Reflejos de mi ser

Bienvenido, querido yo, a este rincón,
donde el alma desnuda su verdad.

En el espejo de la intimidad,
se refleja el eco de mi canción.

En las profundidades de mi ser,
donde los sueños y los miedos danzan,
las emociones en silencio avanzan,
y en su danza, me empiezo a conocer.

Siento el amor, la ira, la alegría,
la tristeza, el miedo, la valentía,
todos ellos, partes de mi esencia.

Bienvenido, querido yo, al abismo,
donde en cada sentimiento y en cada prisma,
descubro mi propia existencia.

Raúl Carballas Gómez
2n Batxillerat
Tercer Premi

A mi yo interior

Yo, que habito en los rincones más íntimos,
donde se entrelazan los suspiros y los anhelos,
te busco en el laberinto de mis sueños,
navegando entre los mares de mi ser.

Yo, que exploro los senderos de mi conciencia,
donde los recuerdos danzan con las sombras,
y encuentro la fuerza que yace en mi esencia,
como un rayo de luz en la oscuridad.

Yo, que soy arquitecto de mis propios destinos,
y poeta que escribe con la tinta del alma,
te encuentro en cada verso, en cada latido,
reflejado en el espejo de mi conciencia.

Yo, que construyo castillos en el aire
tejidos, te descubro en cada torre, en cada pasillo,
una quimera real en mis sueños escondidos,
un cuadro de amor que el universo celebra

Xavier Mañá Fortes
2n Batxillerat
Segon Premi

Oh, maldito corazón

En mi recuerdo más vívido, tu imagen me deslumbra
Mi amada, mi compañera, mi luz bajo la luna
Fue entonces cuando, aún siendo jóvenes,
la vida me postró bajo tus pies.

En los campos del amor, tus ojos me miraron y me rendí ante ellos,
dos intrépidos corazones en un baile de ilusión;
entre risas y suspiros nuestras almas se entrelazaron
sabiendo que nuestro amor estaría lleno de pasión.

He aquí que, bajo el cielo estrellado, ante el altar nos juramos,
dando el “Sí quiero” nuestras vidas se unieron
y bajo un mismo ser nos conjuramos amor eterno
con el fervor de dos personas que no se dejarán nunca de amar.

Bajo tu amparo, noté esa cálida bienvenida
y, ahora que sé que no estás,
la vida me estremece con noches largas e inviernos fríos,
muy a mi pesar la vida transcurre sin sentido ni emoción,
por las noches deambulo entre mis pensamientos
¡qué daría yo por volverte a ver!
Mi ser se disuelve entre este mar de lágrimas
sabiendo que tu sonrisa nunca volverá a ser vista
y aquí me encuentro, posado en el sillón
donde solíamos hablar de cantares y amor;
solo pido a mi corazón que me deje discernir la realidad de la ficción
porque solo cuando pienso en ti, la vida se vuelve de ensueño.

Marc Gil Rosinach
2n Batxillerat
Primer Premi

2024

XALOC

XALOC